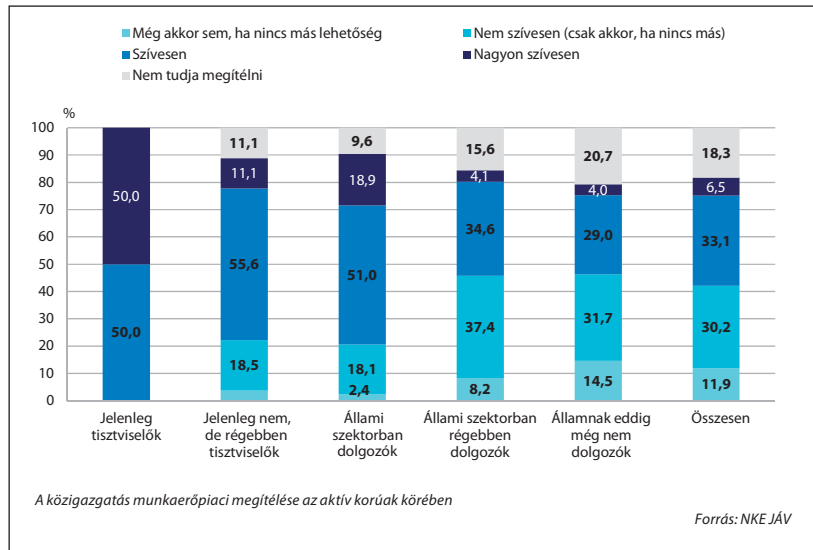

H.5.2. A közigazgatás munkaerőpiaci megítélése

A hatásterület más dimenzióiban bemutatottak, hogy felveszi-e a versenyt a közszolgálat mint munkáltató és mint személyzeti rendszer a munkaerőpiacon a magánszférával. A személyi állományt érintő fejlesztések célja, hogy szavatolják a közszolgálati munka magas minőségét, a foglalkoztatási biztonságot, a megfelelő életszínvonalat, a szakmai fejlődést, és emeljék a közszolgálati életút presztízsét, valamint anyagi és erkölcsi megbecsülést jelentsenek. Ezeknek a törekvéseknek a társadalomban történő lecsapódását volt hivatott vizsgálni a lakossági reprezentatív Jó Állam Véleményfelmérés azon része, amely a közigazgatási munka presztízséről kívánt képet adni.

A mutató eredményei a munkaerőpiaci utánpótlás szempontjából releváns, aktív korú lakosság válaszait tartalmazzák. A teljes lakossági mintán belül az aktív korú lakosság (N = 2040) közel fele-fele arányban megosztott a közigazgatási munkavállalás pozitív és negatív megítélése tekintetében. Az egyes szegmensek vizsgálata ugyanakkor rávilágít arra, hogy a korábbi és jelenlegi tisztviselők szinte egyöntetűen kedvezően ítélik meg a közszolgálatot, az aktív tisztviselők 50,0%-a nagyon szívesen dolgozik a közigazgatásban, ami a személyi állomány általános elkötelezettségére is enged következtetni. Korántsem ilyen kedvező a kép azok körében, akik még nem dolgoztak a közszektorban: a határozott választ adók 52,8%-a nem szívesen vállalna munkát a közigazgatásban, vagy egyáltalán nem tartja vonzóknak a közigazgatást – egyéni

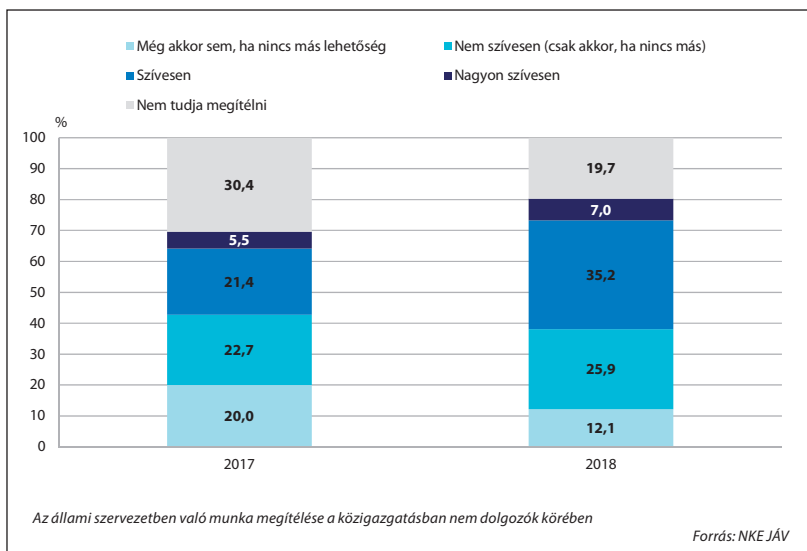

tapasztalat híján –, ez jól leírja a megfelelő utánpótlás merítési bázisának korlátait.

Az előző évi eredményekkel történő összehasonlítás végett az ábrán a közigazgatásnál szélesebb állami szervezeti körnél történő munkavégzést vizsgáljuk azok körében, akik a felmérés időpontjában nem dolgoztak a közigazgatásban. Az értékeléshez nem adtunk külön támpontokat, nem határoztunk meg külön foglalkozás- és szegmenstípusokat, hanem rábíztuk a kérdezettre, hogy helyezze el ezt a lehetőséget a saját – állami foglalkoztatásról kialakult – képe alapján. Amíg tavaly minden ötödik, addig idén csupán minden nyolcadik válaszadó zárja ki az állami szervezetnél történő munkavégzést. Az elutasítottság enyhülésével párhuzamosan és a semleges/bizonytalan válaszok csökkenésével arányaikat tekintve egyértelműen növekedtek

a közszférában történő munkavállalással szimpatizálók rétegei, amelyben felülreprezentáltak a nők, a felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkezők és a megyei jogú városban élők.

Korábbi felméréseink alapján a közszektor vonzerejeként a legtöbben a biztos munkahelyet, a biztos állást, a biztos fizetést és megélhetést, a hosszú távú lehetőséget, a kiszámítható életútját említették. Az elmúlt évhez képest kiolvasható kedvezőbb megítélés feltételezhetően annak köszönhető, hogy a közszektor bérszínvonalát a magánszféráéhoz közelítették (H.3.1. mutató), ami elsősorban vidéken, például az állami tisztviselők körében volt tapasztalható az elmúlt években.

A társadalomban az állami foglalkoztatás és benne a közigazgatás munkaerőpiaci vonzereje az előző évhez képest növekedést mutat.